

У АКТЫЎНАСЦІ КАМУНІСТАЎ— ЗАЛОГ ПОСПЕХАЎ

З кожным годам перад партыйнай арганізацыяй фізічнага факультэта ўзнікаюць усё больш адказныя задачы па падрыхтоўцы і выхаванню вышэйшай кваліфікацыі спецыялістаў — фізікаў. Аб тым, як рашаліся гэтыя задачы, ішла размова на справаздачна-выбарным сходзе. Галоўная ўвага была накіравана на вучобу студэнтаў, паляпшэнне работы кафедраў, камсамольскіх і прафсаюзных арганізацый, на ліквідацыю парушэнняў вучэбнай і працоўнай дысцыпліны і нормаў сацыялістычнага быту. Дэканат і партыйнае бюро ўважліва аналізавалі прычыны недахопаў у выхаванні спецыялістаў, вызначалі канкрэтныя шляхі па іх ліквідацыі. У выніку паспяховасць на факультэце павысілася з 89 працэнтаў да 93. Павялічылася колькасць выдатнікаў вучобы з 95 да 112 чалавек. А на «добра» і «выдатна» займаецца 358 чалавек.

Палітыка-выхаваўчая работа праводзілася сумесна з дэканатам, кафедрамі, камсамольскай і прафсаюзнай арганізацыямі. Гэта дало магчымасць значна павысіць паспяховасць па грамадскіх дысцыплінах, прыцягнуць усіх супрацоўнікаў факультэта да актыўнай грамадскай работы. У спартыўных арганізацыях універсітэта прымае ўдзел 329 студэнтаў і супрацоўнікаў універсітэта, з іх падрыхтавана 183 першаразряднікі, а ў

СПРАВАЗДАЧЫ І ВЫБАРЫ У ПАРТЫЙНЫХ АРГАНІЗАЦЫЯХ

адзінаццаці відах спорту з дваццаці двух спартсмены-фізікі займаюць першае месца. Семдзесят працэнтаў студэнтаў прымалі актыўны ўдзел у рабоце на цаліне, будоўлях нашай рэспублікі. На працягу ўсяго «працоўнага сяместра» яны не мелі ні аднаго спагнання па рабоце.

Аднак побач з поспехамі былі і недахопы. У сваіх выступленнях камуністы Некрашэвіч, Валадзько, Зяцёнаў і іншыя ўказалі, што камсамольскія арганізацыі курсаў не праяўлялі сур'ёзнай патрабавальнасці ў барацьбе за паспяховасць, мела месца і праяўленне лібералізму да парушальнікаў дысцыпліны. У асобных групах студэнты цяпіма адносяцца да п'яніц і абібокаў. А пара вызваліць студэнцкую сям'ю ад тых студэнтаў, якія амаль кожную сесію атрымліваюць незадавальняючы адзнакі. Да іх адносіцца Місневіч,

Антоніў, Запарожац, Жыўко, Кузняцоў, Сазонаў і іншыя.

Партыйнае бюро факультэта ў сваёй рабоце не дабілася таго становішча, каб усе камуністы займалі авангардную ролю ва ўсіх галінах дзейнасці факультэта. Адстаюць у вучобе камуністы Турбан, Кучынскі, Дземянцоў, працягваюць парушаць дысцыпліну камуністы Грыб і Кучынскі.

Ва ўсіх выступленнях камуністаў выказвалася думка, што пад кіраўніцтвам новага складу партыйнага бюро партыйная арганізацыя будзе ў авангардзе ўсіх добрых спраў жыцця фізічнага факультэта.

І. СІНІШЧУК,
член партбюро фізфака.

СЛОВА ПРА СЯБРОЎКУ

Хутка праяцеў першы месяц заняткаў ва універсітэце. А там, глядзіш, і сесія наступіць. Аб гэтым штодзённа памятае Іра Шумко. Таму не марнуе дарэмна часу. Пасля лекцый многа чытае праграмай і мастацкай літаратуры. Старанна рыхтуецца да семінарскіх заняткаў.

— Семінары — важны этап у паглыбленні ведаў, — гаворыць яна. — Самастойна прыходзіцца займацца вельмі многа.

Вось і цяпер вы бачыце яе на нашым здымку за вучобай. Гры хочацца, як і на першым курсе, быць у ліку лепшых. Яе абавязвае высокае званне студэнта нашага ўніверсітэта. Да таго ж яна член камітэта камсамола факультэта. Прыкладную ў дысцыпліне і вучобе студэнтку камсамольцы і ў гэтым годзе выбралі сваім важаком — ёй даручылі адзін з самых адказных сектараў — акадэмічны. Многа прыходзіцца працаваць. Але адказнае даручэнне зусім не перашкаджае засвойваць вучэбную праграму, вучыцца толькі на «выдатна» і «добра».

В. МЕЛЕЖ.

ДА ўВАГІ ПАДПІСЧЫКАЎ!

Пачалася падпіска на выданні газет, часопісаў на замежнай мове. Сёння мы знаёмім нашых чытачоў з умовамі падпіскі.

Газеты выпускаюцца ў двух варыянтах.

І варыянт — з дадаткам.

(Назвы і індэксы ўказаны ў адпаведнасці з каталогам Саюздруку).

«Москоу Ньюс» (Московские новости) з дадаткам на англійскай мове. Індэкс 50077.

«Нувель де Моску» (Московские новости) з дадаткам на французскай мове. Індэкс 50087.

«Новедас де Моску» (Московские новости) з дадаткам на іспанскай мове. Індэкс 50087.

У дадатку друкуюцца поўныя зместы тэкстаў важнейшых дакументаў Саветаў улада і прамой дзяржаўных дзеячоў. Дадатак выходзіць па меры накаплення ўказаных матэрыялаў. Усяго на працягу года выйдзе трыццаць-трыццаць пяць дадаткаў.

У гэтым варыянце газеты няма школьнай, студэнцкай старонкі і старонкі з літаратурнымі твора-

мі замежных аўтараў ў арыгінале. Замест іх будуць друкавацца ўрок рускай мовы для замежных чытачоў і літаратурныя творы савецкіх пісьмennisкаў.

II варыянт — газеты без дадатка

«Москоу Ньюс» (Московские новости) на англійскай мове. Індэкс 50076.

«Нувель де Моску» (Московские новости) на французскай мове. Індэкс 50086.

«Новедас де Моску» (Московские новости) на іспанскай мове. Індэкс 50085.

У гэтым варыянце газеты друкуюць школьныя, студэнцкія старонкі, а таксама старонкі з літаратурнымі творамі замежных аўтараў у арыгінале.

Падпіска прымаецца: у пунктах падпіскі Саюздруку, аддзяленнях сувязі, пачтамтах, гарадскіх і раённых вузлах сувязі, а таксама грамадскімі распаўсюджвальнікамі друку на прадпрыемствах і навучальных установах.

ЦІ ВІНАВАТЫ АДЗІН САКРАТАР?

У мінулым нумары нашай газеты быў змешчаны артыкул: «А дзе ж камсамольскі аганёк?» І вось ужо я на справаздачна-выбарным камсамольскім сходзе хімікаў.

Сход сустрэў мяне незвычайнай цішынёй. Але гэта цішыня была зманлівай. Даклад сакратара камсамольскай арганізацыі А. Карабана прысутныя слухалі няўважліва. Кожны з іх займаўся, чым хацеў...

Пачаліся спрэчкі. Сход ажывіўся. Дзяўчына, якая сядзела побач са мной, падняла руку і многазначна сказала:

— Эх, цяпер пачнецца!..

І пачалося.

Адзін за другім выходзілі камсамольцы на трыбуну і... і паўтаралі ўсё выказанае А. Карабанам. «Так, камітэт працаваў дрэнна...», не было сувязі з камсамольцамі факультэта, не было выхавальнай працы, не было... не было...», А што ж было?

Неасведчынаму чалавеку можа паказацца, што ён трапіў на самы адсталы факультэт. А на самай справе ўсё выглядае інакш.

Бясспрэчна, камітэт працаваў дрэнна, аднак у камсамольцаў-хімікаў ёсць многа добрых спраў. Студэнты ўдзельнічалі ў цікавым тэлевізійным агоньку, на рэспубліканскую выставку было прадстаўлена 23 навуковыя працы. прычым 11 з іх былі адзначаны

дыпламамі першай ступені. А ў мінулым годзе студэнты-хімікі далі сваю кроў для выратавання жыцця некалькіх людзей. Хіба гэта ўсё не варты ўвагі. Чаму ж ніводзін студэнт не раскажаў аб добрых справах на факультэце?

Яшчэ хочацца сказаць аб выступленнях студэнтаў на конт іх паспяховасці. Хваліцца няма чым. З выступлення студэнткі Цырман вырысцоваецца вельмі нецікавая карціна. Аказваецца, што на факультэце 100 чалавек мае 110 праваў на экзаменах. Студэнты маюць па дзве нездавальняючыя адзнакі. Цырман тлумачыць гэту з'яву вялікай загружанасцю лекцыямі. Гэта не зусім так. Ёсць жа студэнты, якія займаюцца на «добра» і «выдатна». Яны таксама загружаны, як і астатнія. Справа, мабыць, у тым, што камсамольцы недастаткова да сябе патрабавальны, не ўдзельнічаюць у барацьбе факультэта за добрую паспяховасць.

Ва ўсіх недахопах у рабоце камітэта камсамола абвінавачвалі сакратара А. Карабана. Ці гэта правільна? Хіба ён адзін здольны правесці камсамольскую работу на ўсім факультэце? Зразумела, не. Мабыць, у многіх недахопах вінаваты самі студэнты.

На сходзе быў выбран новы камітэт камсамола. Хочацца думаць, што ён з новымі сіламі і энергіяй возьмецца за камсамольскую работу.

М. СКВАРЦОУ.

Ва ўсіх студэнцкіх інтэрнатах нашага ўніверсітэта адбыліся перавыбары студсаветаў. Новым студсаветам і іх важакам дан наказ — не паўтараць памылкі мінулага года, старацца больш увагі звяртаць на студэнцкі быт, клапаціцца аб тым, каб заўсёды працавалі душавыя, пральні, рэгулярна праводзіліся дыспуты, літаратурныя вечары, сустрэчы з пісьмennisкамі, героямі працы і іншыя культурна-масавыя мерапрыемствы.

У прафбюро філфака нядаўна разглядалася пытанне аб ліквідацыі студэнтамі акадэмічнай запазычанасці. Прафбюро распрацавала ўмовы на лепшую групу па паспяховасці. Ёй будзе ўручацца пераходны чырвоны вымпел, па меры магчымасці турысцкія пудзёкі (па выбару) ў Ленінград, Маскву, Кіев, Брэст. Для лепшага ўліку сіламі прафбюро будзе выпускацца акадэмічны бюлетэнь паспяховасці і наведвання лекцый студэнтамі.

У замежным аддзеле бібліятэкі арганізавана цікавая выстаўка часопісаў Лейпцыгскага ўніверсітэта, які па кнігавыданню займае першае месца. На выстаўцы прадстаўлены дзве серыі часопісаў — прыродазнаўчых і гуманітарных навук.

СЛОВА ПЕРШАКУРСНІКАМ

★ ★

Юрка ГОЛУБ

Крылатая прозвішчы

Крылатае бацьнава прозвішча —
Найлепшая спадчына сыну.
Я ў калысцы ляжаў яшчэ
І лапатаў крылом галубіным!

Туды дзе грывоты з віскатам
Шлёгаюць злосна па хмарах,
Не ўзняліся дзяды мае высана,
Як Чайка або Гагарын.

Панства шалёна гырнала:
Крылы абрэжам птахам!
Нянавісць людская чырнала
Запалнай пад панскім дахам.

Нянавісць бацькі данеслі
Да муроў Брандэнбургскай
бамбы.

Сосны

На вершаліне прамень граніца,
Цэлячыся ў зеніт.
Бярэ ў шыкі ігліца
Лабірынт касмічных арбіт.

Сядзь, адпачні ад стомы,
Сябе краявідам цеш!
З зялёнага ракетадрома
Стартуюць сосны... у верх!

Сена

Стаім у вадзе па калена.
Сушыць спіка ў роце.
Мосцім дарогу сенам —
Па дышла вазы ў балоце.

У коней дрыжаць пахвіны,
Запэцканы гразю чорнай.
Здаецца, жывёл нявінных
Засмокча навекі прорва.

Пашчэнькі рве цуглямі страх,
Варушыцца багна-зблада.
Коней нясём на руках,
Быццам вайной з блакады.

Леанід РАДКЕВІЧ.

АДКАЗНАЕ ЗАДАННЕ

Падносіў з сябрам да станкоў
Касматыя дошкі,
Падобным быць да сталароў
Хацелася хоць трошкі.

У прастай працы я шукаў
Адказнае заданне.
Яго не толькі майстар даў —
Народ савецкі даў мне.

Калі абед прыйшоў, то сеў
З рабочымі я разам.
І скварку з хлебам усю з'еў
Са смакам першы раз я.

Мазолі мацаў на руках,
Нібыта скарб каштоўны.
Дамоў ужо ў адных радах
З працоўнымі ішоў я.

ГАРМОНІК

Моладзь нашага пасёлка —
Працавітая.
І да звонкіх песень, танцаў
Працавітая.
Без мяне не абыйсцідся
Ціхім вечарам,

Дробна полькі, вальсы рэжу
Каля рэчкі я.
І шчаслівы быў не раз я
Той здагадкаю,
Што злучыў нямала сэрцаў
Я двухрадкаю.

ПОЛЕ

Па-над полем жаўрук цвіркача,
Чуеш, песня звінец не сціхае,
Чуеш, голас пня дзявочы
Аб прыволлі роднага краю.

Эх ты, поле — шыр залатая!
Я з табою зраслася сэрцам.
Без цябе і пражыць не
змагла б я
Ні імгнення, здаецца, на
свеце!

Анатоль КАЗЛОВІЧ.

АСЕННЯ РАДКІ

Раптам у небе, што шарым
вісне свінцом, —
гром асенні, глухі,
апошні гром...
Лета бабіна — гэты
бікфордаў шнур —
падпаліў журавінны
з балот агонь,
Журавы ўзмахам крыл
раздэмулі яго,
і —
выбух!
Толькі сыплецца лісце
з бяроз...
Так узарванае лета
спаліла сябе,
толькі вечер трывожна
ў шыбы б'е...
Над прыціхлым сляом —
апошні гром.

Шчасце

Ёсць у гэтым такое шчасце —
Летнім днём на траву ўпасці!

Мазалямі да неба рукі
Параскінуць у стомленых
руках,

І забыцца так на хвіліну
Пад гарачым, сонечным ліўнем...

За плячыма гудзе планета —
Мазалямі яна сагрэта,

Да плячэй яна прыкіпела,
Да ўзмакрэлага, потнага цела...

Ёсць у гэтым такое шчасце —
Да зямлі пасля працы
прыпасці!

Δ

Алесь ЖУК.

Асмужацца ўвосень рабіны
І лісцем бяроза адплача,
І крык касякоў жураўліных
Заблудзіцца ў небе, нліяначай.

Гарэць будучы толькі ля ганку
Рабіны барвовасцю гронак
І грэць аж да самага ранку
Прастыласць зялёную зорак.

Алесь КАМАРОЎСКІ.

ПІЛЬНА ГЛЯДЗІЦЕ, САЛДАТЫ!

Маці і дочки за чэсл.
Маці глядзіць з адчаем:
Дзяўчынкі падкрываюць
банцікі.

Маці сягоння адзначае
Дзень смерці бацькі.
Дачушкі не заўважаюць
Мацінага гора цень,
Перад імі — пячэнне:
Яны адзначаюць дзень
Свайго нараджэння.
А маці баіцца, каб
Рыданні спакой не парушылі,
Не запнілі смех дачушак...
А недзе гарматы напружылі
Зрок смертаносных мушак.
Антэнай настройце сэрцы,
Пільна глядзіце, салдаты,
Каб дзён нараджэння і смерці
Не супадалі даты!..

НАД НЁМАНАМ

Над Нёманам чыстым
Шыпыннік павіс,
З адвагай турыста
Спускаецца ўніз.

Карэні над кручай
Ад спёкі дымяць,
Вадою жывучай
Палі — зашыпяць.

А трэба — начамі
Начлежнікаў тут
Пабудзіць драчамі
Любімы мой кут.

У ЛІТАРАТУРНЫМ АБ'ЯДНАННІ

«УЗЛЁТ»

Адбылося чарговае пасяджэнне літаратурнага аб'яднання
«Узлёт». Абмяркоўваліся новыя вершы Алеся Камароўска-
га, Анатоля Казловіча, Леаніда Радкевіча.
Наступнае пасяджэнне літаб'яднання адбудзецца ў сера-
ду 13 кастрычніка.

НА КОНКУРС ГАЗЕТЫ «БЕЛАРУСКІ УНІВЕРСІТЭТ»

Рэдкалегія газеты «Беларускі ўніверсітэт» аб'яўляе
конкурс на лепшы фотарэпартаж, фельетон, нарыс,
замалёўку з жыцця нашых студэнтаў. Тэрмін конкур-
са да першага студзеня 1966 года.

Пераможцы будуць адзначаны прэміямі, каштоўны-
мі падарункамі:

- I прэмія — фотаапарат;
- II прэмія — падпісное выданне;
- III прэмія — розныя пісьмовыя прылады;

Чаму не ўдаўся фельетон?

— Вы, значыцца, з газеты.

— Так, Георгій Міхайлавіч, — кажу я каменданту. —
Вось прайшло ўжо больш трох тыдняў, як пачаліся за-
няткі, як Вы тут, у інтэрнаце, наглядзеце за жыццём сту-
дэнтаў. І, мне здаецца, вы ўжо, напэўна, прыкмецілі
сярод многіх жылцоў, так сказаць, асабліва выключ-
ных — добрых і кепскіх. Дык вось, калі ласка, дайце мне
на аловак гэтых людзей, каб пра іх ведалі ўсе.
Можна каго трэба прапясочыць, дык прапясочым.
Помніцца, у тым годзе ўжо да гэтага часу такія людзі
выявіліся і выявіліся іх «ЧП». Былі і такія, што любілі
глушануць гарэліцы, а пасля «пагуляць»: разбіць акен-
ца ці нарабіць апоўначы крыку на ўвесь інтэрнат, нібы
яго душыць сто д'яблаў, перавярнуць усё дагары на-
гамі. Былі і такія, што, не ўмеючы нават падмесці пад-
логі, умелі да раніцы рэзаць у «дурню». Гэта ўсё тыя,
што гаварылі так: «Я — закон, а вымова — гэта не ту-
беркулёз, перанесці можна». Дык вось, Георгій Міхай-
лавіч, добра было б, каб Вы мне такіх для фельетон-
чыка.

— Не ведаю, ці дапамагу я табе, братка. Справа ў
тым, што ў гэтым годзе ў нас няма такіх «ЧП»,
як у мінулым. Узялі мы кірунак у другі бок. Спра-
вы ў нас пайшлі куды лепш. У пакоях студэнты лепш
прыбіраюць, і на паверхах, і каля ўваходу дзяжураць
нядрэнна. Нават і першакурснікі сёлета, мне здаецца,

лепшыя, чым у мінулым годзе. А гэта ж, паверце, нека-
лі было ажно страх. З некаторых дзівіўся, браўся за га-
лаву і думаў: «Няўжо яны з джунгляў прыехалі»? Пры-
шлося разбірацца з некаторымі. Папытайцеся, як ім
перцу падсыпалі і на прафкоме і ў студкоме. Людзі
адчулі, што не туды папалі. Але ж з імі справа скон-
чана, што было, тое сплыло. — Камендант разгарнуў
свой спісак і пачаў зачытваць лепшых жылцоў інтэр-
ната. — Вось паглядзі, напрыклад, пакой 289. Жывуць:
Галаўня Л. Б., Данілікін Р. В., Здановіч В. Л., Ігнацен-
ка В. Д., Кузьмін В. Ф., Красноўскі Л. Г. Не ведаю, як
далей будзе, а цяпер, дык хлопцы, адным словам, аку-
ратныя. Па паверху дзяжураць добра і ў пакоі заўсёды
чыста. Ды ці мала ў нас такіх студэнтаў? Узяць хоць бы
102-гі пакой ці дзяўчат з 205-га пакою. Многім трэба ў
іх павучыцца, як трэба дзяжурыць. З такімі не пагарыш.

— Добра, — кажу я, — а цяпер Вы мне зачытайце
людзей з другога полюса. У вас, можна, тут хто дысцып-
ліну парушае ці яшчэ што?

— А, ведаеш, для газеты нават і няма. Праўда, не
заўсёды чыста ў 297 пакоі, але, мне здаецца, хлопцы
там выпраўляцца.

«Ну, — думаю — вось і напішы фельетон на такіх

фактах. У адчаі я ўжо хацеў ісці, але Георгій Мі-
хайлавіч мяне затрымаў:

— Пачакай, пачакай, — ён пералістаў свой чорны спі-
сак. А не шкодзіць вось гэтых у газетку, з 72 пакою:
Сосіна А. В., Свєрыдовіч З. І., Хадасевіч О. К., Гуцава
Л. Г., Жыбунь Л. І., Кулеш Т. І. Дзяўчаты, здаецца, нічо-
га, але атрымліваюць двойкі па санітарыі — гэта ўжо
нікуды не варта.

— Можна ў вас ёсць на прыкмеце такія, што прасыпа-
юць лекцыі? — спытаў я.

— Яны то ёсць. Але калі яны спяць, дык да іх цяжка
дабрацца. Мала таго, што на ключ пакой замкнуць, дык
яшчэ па два ложка да дзвярэй прысунуць, каб хоць ні-
хто не парушыў іх спячкі. І ляжаць сабе, толькі дзверы
звіняць ад храпу. Але мы і да іх дабярэмся. Сілы
хопіць на такіх, калектыў у нас здаровы, моцны.

Нягледзячы на тое, што мая спроба напісаць фель-
етон на падставах, дадзеных Георгіем Міхайлавічам Раб-
цэвічам, камендантам інтэрната № 4 не ўдалася, на-
строй у мяне ад гэтага не сапсаваўся. Добра, каб фель-
етоны па гэтай толькі прычыне і не ўдаваліся!..

А. СВОРАБ.

Рэдактар А. А. ЛОЙКА.